

ת"פ 26506/08/21 - מדינת ישראל נגד בסאם ארשיד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 אפריל 2022

ת"פ 26506-08-21 מדינת ישראל נ' ארשיד

לפני כבוד השופטת עדי יעקובוביץ

לפני

בעניין: 1. מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. בסאם ארשיד

הנאשמים

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **הסעת תושב זר השוהה שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 09/11/20, בשעה 8:22 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב ברח' אבוקה 7 בתל אביב והסיע את תושב האזור, ללא שהיה בידו אישור שהייה בישראל כדין.
3. בין הצדדים לא נרקמה הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים

4. **התובע המלומד**, טען כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של ביטחון המדינה וכי מתחם הענישה שהתקבע בפסיקה נע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל. התובע הפנה לפסיקה תומכת, רע"פ 323/17 אמג'ד יאסין נ' מדינת ישראל (11.1.2017) וכן רע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.2006), שם נקבע כי על דרך הכלל יש לקבוע עונש מאסר בפועל. לאור העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, עתר התובע לעונש של חודשיים עבודות שירות, ככל שיימצא מתאים, וזאת לצד רכיבי ענישה נלווים של מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ופסילת רישיון על תנאי משום שהעבירה בוצעה באמצעות הרישיון.
5. **הסנגור המלומד, בטיעוניו**, הטעים ואמר כי בפסיקה אותה הציג התובע אין דימיון לעבירה אותה ביצע הנאשם הן מן הטעם שיש בהן עבירות נלוות חמורות יותר ומקרה זה אינו המקרה שמחייב להשית ענישה בדרך של עבודות שירות, הן בשל העובדה שהנאשם הכיר את הנוסע כאדם שעבר איתו בעבר והן בשל העובדה שהסעת הנוסע לא היתה בשכר. לדבריו, מדובר בנאשם בן 50 אשר אין לו עבר פלילי, לא הסתבך עם החוק, הודה ולקח אחריות כבר במשטרה תוך שהוא מסביר כי ידע שלושהים הבלתי חוקיים יש תעודות ובעקבות כך גם תוקן כתב האישום. לטעמו מתחם הענישה ראוי לו שיהא מאסר על תנאי ועד מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות. מאחר ומדובר בענישה אינדיבידואלית, העבירה לא מאפיינת את נסיבות החיים של הנאשם,

עמוד 1

הנאשם הגיע להסדר טיעון בהזדמנות הראשונה, מעבר לכלל הפרמטרים, הבעת חרטה, היעדר רישום פלילי, הסעה שלא בתמורה של כסף של אדם שהיה מוכר לו, ביקש להסתפק בעונש צופה פני העתיד בלבד.

6. **הנאשם בדברו האחרון**, מצטער ומתחייב שלא לעבור עבירה זו שוב.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. **נסיבות ביצוע העבירה** מלמדות על הסעת שב"ח אחד, ללא אינדיקציה בטחונית. כפי העולה מדברי ההגנה, הנוסע עובד המוכר לנאשם ולשניים היכרות מוקדמת.

9. חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים מרכזיים שעניינם שלום הציבור וביטחונו. עבירות בניגוד להוראותיו של חוק זה טומנות בחובן סיכון פוטנציאלי לביצוע מעשי טרור ופיגועים, ברי כי מי שמסייע לשהים בלתי חוקיים בהסעה או העסקה, עלול לתרום גם אם בעקיפין, לטרור ולאלימות.

החוק מגן אף על ערכים נוספים שהינם ריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה הוא חיוני לביטחון הציבור וכן ליציבות חברתית וכלכלית. ראו לעניין זה ת"פ 481-09-16 **מדינת ישראל נ' עומר בשיר** (3.4.17) והפסיקה הרבה המצוטטת שם.

10. הערכים המוגנים בעבירת הסעת שב"ח בפרט, הם זכות המדינה לקבוע מי הבא בשעריה והקטנת הסיכון הביטחוני - ראו רע"פ 5861/11 **דניאל נ' מדינת ישראל** (2011). בענייננו המדובר בפגיעה של ממש בערך החברתי.

בעצם ביצוע העבירה פגע הנאשם בזכות אזרחי המדינה לביטחון, שהרי הנאשם אינו יודע, עקרונית, מהי מטרת כניסתו לארץ של אותו שוהה בלתי חוקי שהוא הסיע ברכבו (ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, (12.02.2006)).

11. חומרת עבירת הסעת השב"ח נלמדת מהענישה שהציב בצידה המחוקק, היא מאסר בפועל הכפול מזה שנקבע בצד עבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית.

12. הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, מבחינת פוטנציאליות הוא עצום. אך בנסיבות המקרה הקונקרטי בהן הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי אחד, שהוא עובד המוכר לו, מסקנתי היא כי **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים במקרה שלפני, איננה ברף הגבוה.

13. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, בשים לב למדיניות הפסיקה הנהוגת, הרי שבנסיבות המתוארות, מצאתי לקבוע **מתחם עונשי הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת רכיבים כספיים ופסילת רישיון נהיגה.**

להמחשה, ברע"פ 8344/15 **עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל** (8.12.15) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של

הסעת תושב זר השוהה שלא כדין. למקרא כתב האישום, במועד הרלוונטי לביצוע העבירה הסיע הנאשם במושב גאולים תושב שטחים ששהה בישראל שלא כדין. **בית המשפט השלום קבע מתחם עונשי הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד שמונה חודשי מאסר בפועל.** בית משפט השלום גזר על הנאשם, תוך התייחסותו להודייתו וחרטתו, נסיבותיו האישיות ומצבו הכלכלי הקשה, חלוף הזמן, עברו הפלילי של הנאשם, עונש של 3 חודשי מאסר בפועל והפעלת המאסר המותנה לתקופה של 5 חודשים שירוצו בחופף של חודשים וחצי כך שירצה הנאשם סך הכול 7 חודשים וחצי מאסר, לצד מע"ת והתחייבות. הערעורים שהוגשו לבתי המשפט המחוזי והעליון נדחו.

בע"פ (תל-אביב) 30559-04-16 **חרובי נ' מדינת ישראל** (4.7.16)- הנאשם הודה והורשע בעבירה של הסעת תושב זר שלא כדין. על פי כתב האישום המתוקן ביום 31.7.14 אסף הנאשם ברכבו, מאזור מחסום חבלה תושב זר, בהסתמך על דברי האחרון שמסר כי הוא מחזיק בהיתרים כדין, על אף שאישורים אלו כללו רק את אזור קו התפר. באותן נסיבות, השניים היו בדרכם לעבודה בבני ברק. **בית המשפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בגין האירוע כנע בין מאסר על תנאי ושל"צ, ועד שמונה חודשי מאסר.** בית המשפט השלום גזר על הנאשם בן 33 נשוי ואב לשלושה, שעובד כעצמאי 7 שנים וביצוע העבירה אינה מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל במהלך חייו, תוך התחשבות במצבו הרפואי, עברו הפלילי שאיננו מכביד, המלצת שירות המבחן ולקיחת האחריות המלאה, עונש של צו של"צ בהיקף של 120 שעות, לצד 4 חודשי מע"ת, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילת רישיון על תנאי. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

בע"פ 58720-01-17 **אבנר דניאל טואיטו נ' מדינת ישראל** (22/3/2017) הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם הסיע במוניתו שלושה תושבי הרשות הפלשתינאית שאין בידם אישור לשהייה בישראל כחוק. כפי גרסת הנאשם, לא ידע שאין להם אישורים מאחר ולקח אותם מאתר בנייה מסודר, הסיע אותם לבקשת חברו ולאחר ששאל את חברו אם יש להם אישורים אמר לו חברו שזה בסדר וכי הוא הסיע אותם בעבר. הנאשם הודה בכך שהיה אמור לבדוק לנוסעים את האישורים ושגה בכך שלא בדק אותם בעצמו, גם כאשר חשד שאינם בעלי היתר. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם עומד על שבועות ספורים של מאסר ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל.** בית משפט השלום הביא בחשבון את העובדה שלנאשם עבירה דומה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בגינה אף נידון למאסר, אם כי חלפו 9 שנים מאז והנאשם לא עבר עבירה נוספת מאז וכן לעובדה שרישיון הנהיגה של הנאשם משמש אותו לפרנסתו ולפרנסת משפחתו, וגזר על הנאשם חודשיים מאסר אותם ירצה בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס כספי בסך 2000 ₪ וחודשיים פסילה על תנאי לתקופה של שנתיים. בית המשפט המחוזי בבאר שבע, דחה את ערעורו של הנאשם אך בהסכמת הצדדים קבע כי הפסילה על תנאי שהושתה על הנאשם בבית משפט השלום תחול על עבירות הסעה לפי חוק הכניסה לישראל.

בת"פ(עכו) 27939-01-16 **מדינת ישראל נ' קדח** (26/1/2016) הנאשם הורשע בעבירה של הסעת תושב זר, השוהה שלא כדין בתחום מדינת ישראל. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם נמצא בכפר מנדא, כשהוא מסיע ברכבו, תושב שטחים. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר, וזאת לצד קנס משמעותי.** בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, התחייבות בסך 8000 ₪ וקנס בסך 4000 ₪.

סטיה ממתחם העונש

במקרה דנן, לא מצאתי כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטיה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

מיקום הנאשם בתוך המתחם

14. כמצוות המחוקק, בסעיף 40 לחוק, על בית המשפט לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה, מתסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם.

הנסיבות הקונקרטיות

15. הנאשם יליד 1972, עובד שנים רבות בתחום הבניין.
16. הנאשם נעדר עבר פלילי, ומאז ביצוע העבירה לא נפתחו לו תיקים נוספים.
17. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות, הביע חרטה ואף התחייב בפניי שלא לעבור עבירה זאת פעם נוספת.

מיקום

18. נוכח הודאת הנאשם והחסכון בזמן שיפוטי, הנאשם ימוקם ברף הנמוך של מתחם הענישה.

סוף דבר

19. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות כגון דא, יש לזכור ולהזכיר כי הענישה, גם לאחר תיקון 113, היא לעולם אינדיבידואלית. לענין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 אטיאס נגד מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (03.10.1989):

"זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים".

20. לאחר איזון כלל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. מאסר למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה אותה ביצע.
- ב. הנאשם ישלם קנס על סך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום. היה והקנס לא ישולם במועד, תעמוד יתרתו לתשלום מידי.
- ג. הנאשם יתחייב בהתחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הורשע. התנאי הוא למשך שנתיים מהיום. רשמתי לפניי את התחייבותו של הנאשם חלף חתימה.
- ד. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מהלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי, למשך 3 שנים, שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

צו כללי למוצגים. ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת, תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב בתוך 45 יום מהיום.

13.4.2022